

Pavčina Martiňáková

Tohle je háčkování

11

podrobných návodů
pro úplné
začátečnický

Tohle je háčkování

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Pavína Martiňáková
Tohle je háčkování – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2017

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA** a.s.

Obsah

Úvod	4
Řetízkové oko a krátký sloupek	12
Dlouhý sloupek a pevné oko	24
Tajemství polosloupku	34
Košík	44
Háčkovaná květina	52
Háčkování za zadní smyčku, rukavice a tunel	60
Reliéfní sloupek	72
Krajkové vzory	84
Deka	94
Granny polštář	102
Zbytky	114
Závěr	122

Úvod

O háčkování bez obav,
jednoduše a názorně

Řetízkové oko a krátký sloupek

Zvládněte základy háčkování jednou provždy.

Dlouhý sloupek a pevné oko

S tímhle postupem je hravě zvládnete.

Tajemství polosloupku

Bez polosloupku by to nebylo ono. Dodá výrobkům vzdušnost a měkkost. Sami si to můžete ověřit na háčkové čepici. Naučím vás, jak si uháčkovat přesně takovou velikost, jakou potřebujete.

Košík

Umět si uháčkovat košík je výhoda. V každé domácnosti se pro něj najde využití a ještě skvěle doladí interiér.

Háčková květina

Nejjednodušší květina jakou znám. Je ohromně jednoduchá, rychle hotová a je vhodná i pro úplné začátečníky. Zkrátka nemá chybu.

Háčkování za zadní smyčku, rukavice a tunel

V této kapitole to bude trochu samostatná práce, ale už jste v háčkování mazáci a věřím, že to zvládnete.

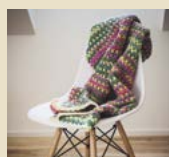
Reliéfní sloupek

Stačí jedna drobná změna v postupu a získáte velice efektní vzor z dlouhých sloupků.

Krajkové vzory

Aneb jak se neztratit v diagramech pro háčkování.

Deka

Háčková klasika, která vás nadchne, a protože dek není nikdy dost, nezůstávejte jen u jedné.

Granny polštář

V momentě, kdy jsem se naučila háčkovat babiččiny čtverce, doslova se mi změnil život. Miluju různé kombinace jejich barev a nejraději bych háčkovala jeden polštář za druhým.

Zbytky

Co s přízí, která vám zbyde? Dva způsoby, jak výborně zužitkovat zbývající příze.

Závěr

Háčkovací slovník, díky kterému se neztratíte.

1

Potkala jsem ve svém životě spoustu lidí, kterým háčkování připadalo docela složité. Pokud k nim patříte, dovolte mi, abych se pokusila přesvědčit vás o opaku. Mně přijde háčkování jednoduché a také velice variabilní. Stačí se naučit pár základních technik a můžete se pustit do háčkování různých projektů. Což je skvělé, nemyslíte?

Je možné, že už jste se zkoušeli háčkování naučit, ale z nějakého důvodu to nevyšlo. Možná vám to bylo vysvětlováno až moc komplikovaně, nebo zkrátka nepřišel takový ten „aha“ moment, kdy do sebe najednou věci zapadnou a vše začne být jasné a zřejmé. Zrovna tento moment prozření mi přijde u háčkování důležitý a ověřila jsem si to i na kurzech, které jsem vedla. Jakmile tohle slovo někdo vyslovil, vše už pak šlo snadněji.

Já mám háčkování hodně ráda. Také pletu, ale ráda to s háčkováním střídám, aby tvoření nebylo tak jednotvárné. Přeci jen se háčkování od pletení trochu liší.

Třeba v tom, že vám k němu stačí opravdu málo pomůcek. V podstatě jen klubíčko příze, háček a nůžky, případně jehla na zapořítí. Na obrázku 1 vidíte, co všechno by se vám mohlo hodit. Začneme zprava, od háčků.

Háčků můžete mít nepřeberné množství a liší se od sebe jak materiálem, tak provedením. Každý háček má na sobě napsané číslo, které značí jeho velikost. Můžete mít háček od velikosti 0,5 až do velikosti 20. Tato velikost vždy znamená průměr háčku v milimetrech. Háčky 0,5–2,0 se používají na jemné

krajkové vzory, velké háčky zase na háčkování z opravdu hrubých přízí.

Při háčkování využijete tedy více velikostí. Je fajn mít alespoň jeden tenčí, jeden střední a jeden silnější, ale výhoda oproti pletení je, že háčků není zase tak moc. Rozhodně bych vám ale doporučila vybírat si háčky s rukojetí. Týká se to hlavně menších velikostí, hrubší háčky už rukojeť obvykle nemají.

Jde o to, že háček svíráte v dlani, a pokud nemá držátko, zbytečně namáháte zápěstí. Při častém a dlouhém háčkování to může být opravdu problém. Investici do kvalitního háčku brzy oceníte. Nebude vás bolet ruka a bude se vám i lépe háčkovat.

Občas potřebujete při háčkování něco přeměřit a pro tyhle účely se hodí šikovný měřák jehlic. Je to sice měřák na jehlice, ale má na okrajích i pravítko v centimetrech (v mém případě tam mám i údaje v palcích, což se mi hodí, protože pracuji i podle zahraničních návodů, ve kterých se míry v milimetrech neuvádějí).

Vedle pravítka jsou moje milované nůžky ve tvaru čápa. Mám je již několik let a pořád se s nimi výborně střihá. A kdyby bylo potřeba, dají se kdykoliv doostřit. Nebojte se dělat si drobné radosti a pořídte si k háčkování pěkné nůžky nebo třeba kapsičku na náčiní. Věřím, že i na takových maličkostech záleží, tvoření je pak radostnější.

O jehlách na zapošití konců příze jsem se již zmínila. Můžete použít vyšívací jehly

s tupým koncem nebo speciální plastové. Existují i jehly se zahnutým koncem. Důležité je, aby jehla měla větší ouško kvůli snadnému protažení příze. Velká kovová jehla, která je na obrázku úplně vlevo, se používá na zapošití hrubých materiálů, například tzv. špagetové příze, což není nic jiného než nastříhaná tričkovina, ze které se mimochodem dá také velice pěkně háčkovat.

A nad jehlami jsou značkovače ok. Při háčkování se občas hodí udělat si značku, aby měl člověk přehled, kde se zrovna nachází, nebo aby si poznačil místo, kde udělal nějakou změnu (přidal oka, ubral oka, kde se vzor opakuje atd.). Tohle značení si můžete udělat i kouskem příze nebo spínacím špendlíkem, takže nákup značkovačů není vyloženě nezbytný, ale jak jsem psala o pár řádků výše – proč si háčkování nezpříjemnit?

To by bylo k základním pomůckám pro háčkování asi vše. Moc toho opravdu nepotřebujete. Snad jen ještě pár špendlíků na případné vypínání uháčkovaných dílů. Doporučuji sehnat si nerezové špendlíky (dají se koupit ve specializovaných galanteriích nebo na internetu). Ty obyčejné vám mohou začít rezivět a pokazit tak pracně uháčkovaný výrobek, což by byla velká škoda.

Teď se budeme ještě chvíli věnovat výběru přízí. U každého návodu v této knize je uvedena příze, kterou jsem na projekt použila, všechny jsou zn. Schachnemayr od firmy MEZ Crafts. Bylo by fajn, pokud byste mohli napoprvé háčkovat z té

samé, ale samozřejmě se může stát, že přízi neseženete. Z toho důvodu uvádím i informaci, kolik metrů na 50 gramů (či na jinou hmotnost) příze má. Potom je dobré pracovat s přízí, která se tomuto údaji co nejvíce blíží. Kolik metrů na jakou gramáž příze má, se dozvíte na štítku od klubíčka ②. Tato informace je tam uvedena vždy. Dále se tam dočtete, jakou velikost jehlic nebo háčku doporučují (tím se nemusíte vždy řídit) a jaká je předpokládaná spotřeba například na dámský svetr nebo čepici. A hlavně i jaké je složení příze a jaká je následná údržba. To doporučuji pořádně nastudovat, ať pak nejste při praní nepříjemně překvapeni.

Na štítku také najdete číslo odstínu přize a většina firem uvádí i své webové stránky. Zkuste se na ně podívat, můžete tam najít návody zdarma.

Dál už nebudu zdržovat, určitě se těšíte, až se začne něco dít.

Čekají nás společná dobrodružství a doufám, že si to užijete stejně, jako jsem si já užívala přípravu této knihy.

Snažila jsem se popsat základní háčkovací techniky co nejjednodušeji a názorně ukázat, že to opravdu není věda. Vzpomínala jsem i na své začátky,

②

kdy se mi úplně nedařilo a kdy jsem se sama v návodech ztrácela, protože jsem nechápala, co mám kde konkrétně udělat.

Pokud vám něco nepůjde, nevěšete hlavu a nevzdávejte se, chce to jen čas. Třeba jen obyčejné držení háčku a pohyb s háčkem může být pro někoho obtížnější. Stačí ale vydržet, trénovat a ruka si na nový pohyb zvykne.

A co když uděláte něco špatně? Nevadí, prostě to vypárejte a zkuste to znovu. I já dělala chyby a dělám je stále. Zastávám ale názor, že to k tomu patří. Nebuďte tedy na sebe přísní, háčkování má být radostná a tvůrčí práce, mělo by vás to těšit, jinak to ani nemá smysl. Všechny věci se dnes dají koupit. Háčkování, nebo ruční výroba všeobecně, má přidanou hodnotu právě v tom, že si to vyrobíme sami a že nás samotná výroba baví. A to se promítne i do výrobku a už pak není tolik podstatné, jestli máte někde chybu nebo ne.

V každé kapitole se naučíte minimálně jednu novou techniku, někdy i více najednou, a každá kapitola obsahuje i návod na konkrétní výrobek.

Projekty do knihy jsem vybírala opravdu pečlivě, protože jsem chtěla, aby nebyly konstrukčně složité a zvládl je i věčný začátečník. Na druhou stranu se vám budou hodit i v případě, že už budete mít s háčkováním více zkušeností. Můžete se pak k jednotlivým návodům vrátit a zkusit si je podle svého různě obměnit, třeba

vyzkoušet jiný materiál nebo použijte trochu jiný vzor.

Nebojte se tedy návody podle potřeby upravit či změnit, psala jsem je tak, abyste si je mohli i přizpůsobit.

V každé kapitole také kromě návodu a postupů uvádím nakonec i pár tipů, které by vás mohly ke změnám inspirovat. Věřím, že se budou minimálně v začátcích hodit.

Kapitoly jsou uspořádány tak, abyste se postupně dostávali ke složitějším technikám. Co se naučíte v jedné, může se vám hodit v další. Proto doporučuji kapitoly nepřeskakovat, aby vám nic neuteklo.

A to je pro začátek vše, jdeme na to! Začíná se krátkým sloupkem a řetízkovým okem, což je úplný základ.

Kapitola 1

Řetízkové oko a krátký sloupek

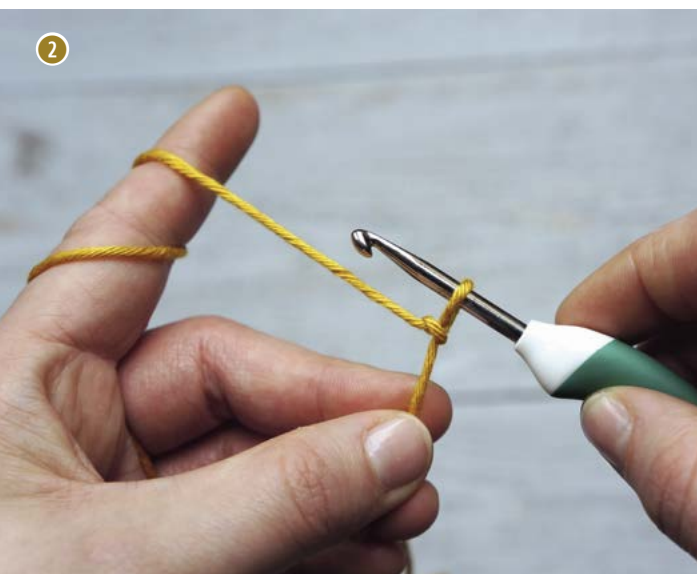
Zvládněte základy háčkování
jednou provždy.

Než se pustíme do samotného háčkování konkrétního výrobku, ukážu vám, jak vypadají ty úplně nejzákladnější techniky. Naučím vás **řetízkové oko a krátký sloupek**.

Tenhle krok přeskočit nelze a pro samotné háčkování je právě řetízkové oko zásadní. S ním začíná každý projekt a bez něj to zkrátka nejde.

Řetízkové oko se v návodech značí zkratkou ŘO a krátký sloupek má zase zkratku KS.

Samotné háčkování probíhá tak, že máte na háčku jednu smyčku, přes ni protahujete přízi a tvoříte háčkována oka. S jednou smyčkou na háčku začínáte a po provedení všech kroků, které konkrétní vzor má, končíte opět s jedním okem na háčku. Na to vždy myslete, alespoň v začátcích, protože pokud vám na háčku zůstane ok víc, něco je špatně.

1 Způsobů, jak udělat první smyčku, je více, já používám nejčastěji tento způsob. Překřížím si vlákna z klubíčka do tvaru preclíku, jak to vidíte na obrázku. Okem pak protáhnu vlákno, které je úplně vespod. V tomto případě vlákno vpravo.

Vznikne mi oko, které nasadím na háček a tam ho ještě trochu více utáhnu.

2 Háček držím v pravé ruce a na levou ruku namotávám přízi, která vede od klubíčka. Sami si pak najdete styl, jak se vám bude příze držet nejlépe. Mně se osvědčila cesta mezi prsteníkem a malíkem a pak až namotávat na ukazovák.

3 Háček můžete držet jako tužku nebo shora (jako na fotce), opět záleží čistě na každém z vás.

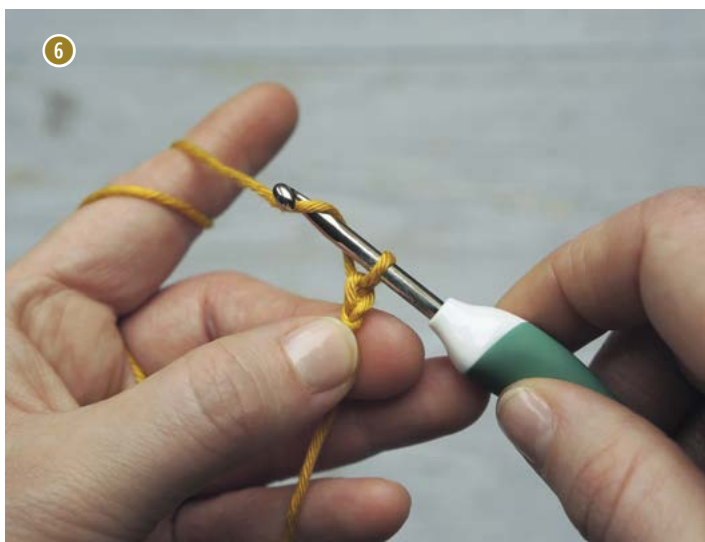
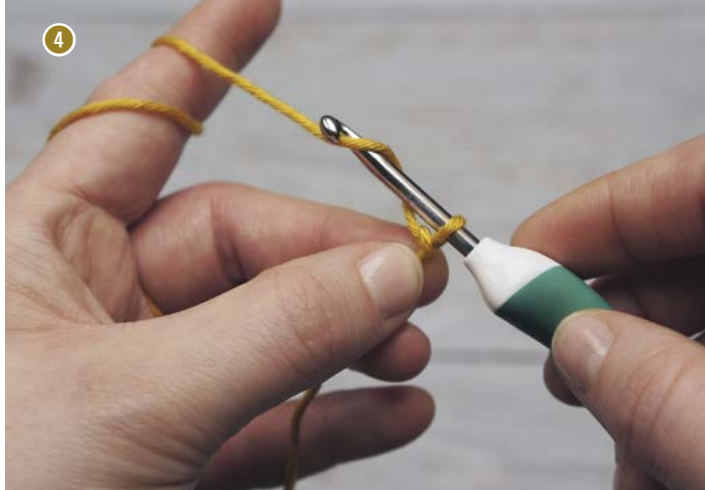
Co je ale opravdu důležité, je mít při háčkování přízi od ukazováku levé ruky napnutou, aby se vám háčkem příze dobře nabírala. Rozhodně pak samotné háčkování půjde mnohem snadněji. Pokud vám to ze začátku nepůjde, nezoufejte, chce to čas a cvik. Jsem si jistá, že se to časem zlepší, jen si na pohyb háčkem a na všechna ta vlákna a oka musíte zvyknout.

Pravou rukou si také přidržuji druhou část příze, která zůstala za uzlíkem.

4 Na háčku máme tedy první oko. Teď se budeme snažit uháčkovat druhé, a to tak, že háčkem zachytíme přízi, která vede od ukazováku pravé ruky, a protáhneme ho okem, které bylo na háčku jako první. Přízi nabíráme zespodu, a pokud budete držet háček zubem dolů, vlákno se přirozeně samo zahákne o výstupek a půjde dobře provléci. Nejsem si jistá, že je zub oficiální označení této části háčku, ale určitě víte, co mám na mysli. Důležité je, že po této akci budete mít dvě řetízková oka.

5 Celý pohyb háčkem končíte vlastně úplně stejně, jako jste začínali. Na háčku je jen jedna smyčka, pravou rukou si přidržujete nyní již dvě uháčkovaná řetízková oka.

6 A úplně stejně pokračujete v háčkování řetízkových ok dál. Háčkem zachytíte přízi u ukazováčku a protáhnete smyčkou, která je na háčku.

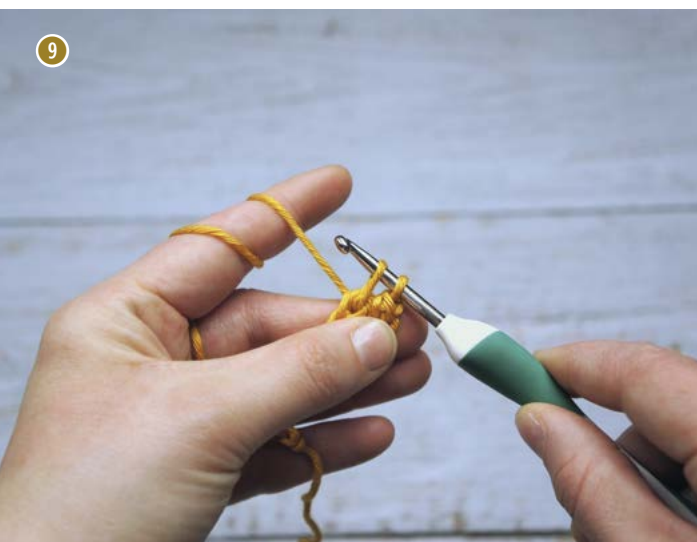

Při háčkování řetízkovými oky často nejen začínáte, ale používáte je i v průběhu práce jako součást vzorů. Můžete se setkat s návodem, ve kterém se sem tam udělá jedno řetízkové oko nebo je jich víc u sebe.

Já s řetízkovými oky začínám pokaždé, i při háčkování do kruhu, ale to si ukážeme později. V tuto chvíli vám chci ukázat, jak na řetízku z oček začnete háčkovat první řadu krátkých sloupků.

7 Krátký sloupek má na výšku hodnotu jednoho řetízkového oka. To už před námi někdo vymyslel, tak to prostě je a my se tím nemusíme trápit. Jen je potřeba na to myslet, když začínáte novou řadu, a udělat jedno řetízkové oko navíc. Díky tomu se dostanete s háčkem o trochu výš, na úroveň první řady.

8 Protože my máme zatím uháčkovaný jen řetízek, vynecháme první řetízkové oko (počítáme od háčku) a háček vpíchneme až do druhého řetízkového oka.

Opět háčkem zachytíme přízi a protáhneme zpět na druhou stranu. Při této akci nám musí zůstat nabraná příze stále zachycena za háček. Snad vás ale uklidní, že i mně se po letech háčkování stane, že háček protáhnou a nic zachyceného nemám. Musím pak krok opakovat znovu. Nic se ale neděje, naštěstí to nejsou závody. 😊

9 Pokud se vše povede tak, jak má, mám nyní na háčku dvě oka. Jak jsem již

zmiňovala, na konci celé akce bych měla mít na háčku oko jen jedno.

10 Háčkem tedy naberu přízi ještě jednou a protáhnu ji nyní oběma oky na najednou.

11 Díky tomu mám na háčku opravdu už jen jednu smyčku, a to je přesně to, co jsem chtěla. A to také znamená, že jsem právě uháčkovala jeden krátký sloupek.

Pokud bych postup háčkování krátkého sloupku měla popsat v krocích, dělá se to tak, že vpíchnu háček do oka, naberu přízi a protáhnu, mám na háčku dvě oka. Naberu přízi ještě jednou a protáhnu dvěma oky na háčku. Hotovo.

12 Pokračuji dál až na konec, až mám obháčkovaná všechna řetízková oka. První řada pak vypadá takto.

V případě, že chci uháčkovat další, tedy v pořadí druhou řadu, udělám na konci ještě jedno řetízkové oko navíc (háčkem jen naberu přízi a protáhnu okem na háčku, ale to už umíte), abych se dostala o úroveň výš. Dělán jen jedno oko navíc, protože vím, že v další řadě budu háčkovat opět krátké sloupky.

Celou práci otočím. Je úplně jedno, jestli ji otáčíte zleva doprava nebo zprava doleva. Dokonce je jedno, jestli si práci nejdříve otočíte a pak si uháčkujete dodatečné řetízkové oko navíc. Doporučuji to ale v každé řadě dělat ve stejném pořadí a stejným směrem, abyste měli pěkné okraje.

13

13 Tak, máme otočeno, řetízkové oko navíc také a jdeme háčkovat dál. V další řadě už se bude lépe vpichovat háček do oka z předchozí řady. Uháčkované oko má na svém vrcholu takové srdíčko ze dvou smyček. Když háčkujete hrubší přízi, která není ani moc chlupatá, ani moc tmavá, jde to moc pěkně vidět.

14

14 Pokud děláte krátký sloupek, vpichujete háček vždy pod obě horní smyčky krátkého sloupku z předchozí řady.

Dále naberete přízi, protáhnete zpět k sobě a na háčku máte nyní dvě smyčky. Naberete přízi ještě jednou a protáhnete na závěr oběma oky najednou.

15 Takto vypadá kousek uháčkovaný krátkými sloupky.

Teorii máme za sebou, je čas si vše vyzkoušet naostro. Vybrala jsem pro vás **návod na obal na telefon**, protože telefon má dnes každý. A navíc to nemusí být ani obal na telefon, ale třeba obal na tablet, knihu nebo pouzdro na brýle. Je jen na vás, co si vyberete.

15

Pro začátek doporučuji hrubší přízi, alespoň na háček č. 5. Já použila 100% bavlnu Catania Grande a háček číslo 5.

16 Začínám tím, že si udělám první smyčku a z ní si uháčkují řetízek z oček. Kolik je ok v řetízku, zjistím rychlým přeměřením. Mělo by to být na obvod telefonu. Řetízek kolem něj nenatahuji, ale také nenechávám oka navíc. Obal se sice trochu zmenší,

ale ne o moc, a pokud to uděláte takto (a nebudete háčkování moc utahovat), měla by být finální velikost tak akorát.

17 Když mám uháčkovaný řetízek, vynechám první oko od háčku a do druhého řetízkového oka udělám první krátký sloupek. Pak do dalšího oka další sloupek a tak dále až do konce řady. Na konci řady uháčkuji jedno řetízkové oko navíc. Celou práci si otočím a začínám háčkovat druhou řadu.

Vpíchnu háček do oka hned na kraji, uháčkuji krátký sloupek a pokračuji opět až do konce.

18 Rozhodně bych vám doporučila počítat si oka, ať víte, kolik celkem krátkých sloupků máte v každé řadě uháčkovat a kolik jste jich uháčkovali. Když s háčkováním začínáte, může být obtížné poznat, jestli vpichujete háček do správného místa, a může se velice snadno stát, že si nechtěně přidáte nějaké oko navíc, a pak se vám celá práce bude rozšiřovat. Nebo naopak zmenšovat. Ani jedno ale v tomto návodu nepotřebujeme a počítání to jistí.

